

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/763/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113226568
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113226568.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľov: 1. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, M. a 2. H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, M., v konaní zastúpená navrhovateľom 1, proti odporcovi: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 480, o náhradu škody na zdraví, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.09.2014, č.k. 13C/347/2013-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podanie navrhovateľov 1 a 2 zo dňa 03.10.2013 v spojení s podaniami zo dňa 14.10.2013, zo dňa 28.01.2014, zo dňa 19.03.2014 a podaním zo dňa 12.04.2014 odmietol. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 42 ods. 3, § 79 ods. 1 a 2, § 41 ods. 2, § 43 ods. 1 a 2, § 153 ods. 2 O.s.p. vecne tým, že v predmetnej veci sa navrhovatelia návrhom domáhajú voči odporcovi každý štyroch samostatných nárokov, ktoré sa posudzujú osobitne, preto pokiaľ napriek tomu vo svojom návrhu každý z navrhovateľov uviedol iba jednu celkovú sumu, ktorej sa domáha na odporcovi, je ich návrh v časti petitu neurčitý a nezrozumiteľný, pretože navrhovatelia nešpecifikovali výšku jednotlivých uplatnených nárokov. Žalobný petit navrhovateľov 1 a 2 je bez tejto špecifikácie neurčitý, čo nie je len formálna vada, ale aj materiálna vada. Na neurčitosť žalobného petitu súd prihliada z úradnej povinnosti. Žaloba o náhradu škody musí v časti jednotlivých uplatnených nárokov obsahovať konkrétnu žalobnú žiadosť. Určitosť petitu vyžaduje, aby sa uviedla osobitne výška každej požadovanej náhrady. Súd nie je oprávnený ani povinný, aby žalobný petit podľa výsledku konania sám dopĺňoval, alebo opravoval. Pokiaľ ide o určenie výšky náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ich výška sa stanovuje na základe lekárskeho posudku, ktorý spracováva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval posudok v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Požiadať o vydanie lekárskeho posudku môže poškodený. Nárok na náhradu za stratu na zárobku je spravidla objektívne určiteľný porovnaním doterajšieho zárobku pred utrpením škody na zdraví a po nej. Pokiaľ ide o náhradu liečebných nákladov, tieto môže účastník ľahko vyčíslieť na základe dokladov preukazujúcich ich skutočné vynaloženie. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľom 1 a 2 nebránili žiadne objektívne prekážky, aby mohli uviesť konkrétnu výšku jednotlivých uplatnených nárokov na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku a liečebných nákladov. Pokiaľ tak napriek výzve súdu na odstránenie väd návrhu na začatie konania neurobili, chýba v ich žalobnom petite uvedenie konkrétneho rozsahu jednotlivých požadovaných plnení a teda ich žalobný petit je neurčitý a nejasný. Súd je pritom výškou jednotlivých zložiek náhrady škody na zdraví viazaný, a to v zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p. Keďže navrhovatelia svoje podanie nedoplnili a neodstránili jeho nedostatky v zmysle uznesenia súdu, pretože doplnenie podania navrhovateľmi 1 a 2 nebolo vykonané v súlade s poučením súdu a naďalej vykazovalo znaky neurčitosti podľa uvádzaného vyššie, a keďže ide o také vady podania, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať, súd podanie navrhovateľov 1 a 2 zo dňa 03.10.2013 v spojení s

podaniami zo dňa 14.10.2013, zo dňa 28.01.2014, zo dňa 19.03.2014 a podaním zo dňa 12.04.2014, podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. analogicky tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovateľa 1 a 2 a navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázali na to, že pokiaľ súd prvého stupňa poukazuje na nedostatok, ktorým má byť nepredloženie lekárskeho posudku. V časti určenia výšky náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd zrejme sa opiera o § 7 Vyhlášky č. 437/2004 Z.z., v zmysle ktorého poškodený môže požiadať o vydanie lekárskeho posudku. Súd v tomto bode nahradzujúc nejestvujúcu zákonnú povinnosť poškodeného opiera o zaužívanú súdnu prax. Zdôraznil, že ako poškodení chceli pred podaním návrhu poznať názor odporcu, preto mu zaslali žiadosť o mimosúdne vyrovnanie, kde mu navrhovali konzultáciu ohľadom vypracovania súdnoznaleckého posudku. Ten sa zachoval spôsobom sebe vlastným a na ich výzvu nereagoval. Z takéhoto konania odporcu vyvodili záver, že bude zbytočné žiadať o vypracovanie lekárskeho posudku, pretože po skúsenostiach s odporcom ako správcom ich bytového domu a dlhoročného prenajímateľa bytu vedeli, že lekársky posudok vypracovaný na ich návrh v konaní pred súdom neuzná. Vzhľadom na aroganciu odporcu pri riešení sporov, ktorú má overenú s takmer 20 ročnou skúsenosťou, vypracovaním lekárskeho posudku by vznikli zbytočné náklady. Ohľadom vypracovania súdnoznaleckého, resp. lekárskeho posudku pred podaním žalobného návrhu z vlastnej iniciatívy poukázal na argumentáciu uvedenú v písomnosti zo dňa 12.04.2014, kde uviedol, že žalobný petít v tejto právnej veci bude upravený po doručení súdnoznaleckého posudku, ktorý vypracuje súdom určený súdny znalec. V časti náhrady za bolesť poukázal na § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. s tým, že sťaženie spoločenského uplatnenia sa odvíja od súdnoznaleckého posudku. Z toho vyplýva, že výpočet výšky tejto časti náhrady škody môže nasledovať až po jeho absolvovaní. Jeho výpočet robil lekár podľa § 7 zákona č. 437/2004 Z.z. Už v žalobnom návrhu uviedli, že súdnoznalecké vyšetrenia budú absolvovať na základe požiadavky odporcu, resp. súdu. bolo by zbytočné absolvovať takéto vyšetrenia na vlastné náklady, pretože zo skúseností mu je známe, že súdy ani odporca takéto výsledky neakceptujú. V časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia platí obdobne to, čo v časti náhrady bolo účastníkovi v pozícii navrhovateľa nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu povinnosť spolu s podaním žalobného návrhu na náhrady škody na zdraví predložiť aj súdnoznalecký posudok. Keďže súd do konania žiadneho znalca zatiaľ nepribral, nebolo možné vykonať špecifikáciu v citovaných bodoch. Judikatúra súdov naopak umožňuje navrhovateľovi vyčísliť náhradu škody na zdraví v žalobnom petíte aj paušálnou sumou v prípade, ak ešte nebol pribratý do konania súdny znalec. Zdôraznil, že pri rozhodovaní súdu o nároku na náhradu škody treba vychádzať z ust. § 154 O.s.p., tzn. že rozhodujúci skutkový stav aký je v čase, keď súd vyhlasuje svoje rozhodnutie, a nie aký je v čase podania žaloby. Z hľadiska uplatneného nároku je teda rozhodujúca otázka vzniku škody a jej existencia v časti, keď súd rozhoduje o nároku na jej náhradu a nie v čase, keď nárok na jej náhradu uplatnil poškodený. Túto argumentáciu možno použiť per analogiam aj v prípade požiadavky vypracovania lekárskeho posudku, resp. špecifikácie náhrady škody. Lekársky posudok pred podaním žalobného návrhu už bude v čase vydania rozsudku súdom neaktuálny, pretože zdravotný stav sa im zhoršuje. Od tejto skutočnosti sa odvíja aj náhrada škody, ktorá sa zhoršením zdravotného stavu zvyšuje. Taktiež suma v bode náhrady škody spojená s liečením škody na zdraví podľa § 449 ods. 1 bude v čase vyhlasovania rozsudku podstatne vyššia než v čase podávania žalobného návrhu. Tiež treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že od podania žaloby do vynesenia rozsudku uplynie niekoľko rokov. Požiadavka súdu spočívajúca na predloženie lekárskeho posudku a určenie presne vymedzenej výšky náhrady škody v žalobnom petíte je v danom prípade preto nad rámec zákona. Poukázal na iné konania vedené pred Okresným súdom Trnava, v priebehu ktorých mu bolo umožnené petít upravovať. Namietal, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je príliš formalistické a nesleduje primárne ochranu práv navrhovateľov, práve naopak zvyhodňuje odporcu, ktorý im svojim protiprávnym konaním spôsobil škody na zdraví. Napadnuté uznesenie príkladom postupu súdu, v ktorom uplatnil ius denegationis. Súd prvého stupňa im svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom. Postup zákonnej sudkyne v danom prípade poukazuje na odstraňovanie demokratického poriadku základných práv a slobôd. Súd prvého stupňa totiž namiesto začatia konania zákonným spôsobom hľadal dôvody, pre ktoré by žalobný návrh odmietol. Záverom žiadal, aby z konania o odvolaní bol vylúčený JUDr. A. Jaček a z rozhodovania o odvolaní žiadal vylúčiť členov senátov, ktoré vydali tieto rozsudky:
- rozsudok 24Co/112/2010-113 zo dňa 22.09.2010 - predsedníčka senátu JUDr. Ľubica Spálová, JUDr. Anton Jaček, JUDr. Magdaléna Krajčovičová,

- rozsudok 10Co/237/2011-161 zo dňa 30.03.2011 - Mgr. Fedor Benka, JUDr. Silvia Hýbelová a Mgr. Jozef Mačej,
- rozsudok 24Co/280/2013-126 zo 16.10.2013 - JUDr. Ľubica Spálová predsedníčka senátu, a dvoch členov senátu, ktorí sú nám neznámi,
- rozsudok 23Co/442/2012-144 zo dňa 09.12.2013 - predsedníčka senátu JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč.

Túto svoju žiadosť odôvodňoval tým, že JUDr. Anton Jaček bol predsedom senátu, ktorý vydal uznesenie 24Co/111/2009-97 z 13.10.2009. Toto uznesenie možno považovať za správne, pretože odhalilo závažné pochybenia v postupe súdu prvého stupňa. Napriek tejto skutočnosti sa nemožno stotožniť s opakovaným postupom JUDr. Jačeka ako predsedu súdu pri vybavovaní jeho sťažností voči nečinnosti predsedníčky Okresného súdu Trnava JUDr. Valockej. Nemožno sa stotožniť ani s jeho postupom, ktorý vyjadril v písomnosti Upovedomenie o prešetrení vybavenia sťažnosti Spr 500/12 z 27.09.2012, Spr 364/14 z 28.07.2014. Dôvody odmietajúce prešetrenie jeho sťažnosti z dôvodu uplatňovania čl. 32 ústavy svedčia o diskriminácii navrhovateľa v 1. rade v relevancii s tzv. antidiskriminačnými žalobami sudcov, prostredníctvom ktorých mnohí sudcovia vymohli náhradu škody. Aj napriek skutočnosti, že nezaplatili súdny poplatok vo výške niekoľko tisíc Eur. Nehovoriac už o tom, že tieto žaloby nemajú právny základ v žiadnom ustanovení zákona č. 365/2004 Z.z. Vyššie citované senáty žiadali vylúčiť z dôvodu, že ich rozhodnutia nevychádzajú z pozitívneho práva a z toho dôvodu ich možno považovať za nezákonné. Okrem toho žiadali vylúčiť všetky sudcov Krajského súdu v Trnave, ktorí podali tzv. antidiskriminačné žaloby, nakoľko títo sudcovia preukázali neznalosť zákona č. 365/2004 Z.z. a zámerne si vyložili ust. § 8 citovaného zákona svojim spôsobom za účelom osobného neoprávneného prospechu na úkor občanov. Vyššie uvedené konania sudcov svedčí o strate sudcovskej spôsobilosti.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov je treba priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa i keď je vypracované podrobne, nie je vecne správne a sú splnené podmienky na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom odvolania je posúdenie správnosti procesného postupu súdu prvého stupňa, ktorého výsledkom bolo odmietnutie podania, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Z obsahu spisu vyplýva, že súdu bolo doručené podanie navrhovateľov 1 a 2, označené ako žaloba na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ktorým sa domáhali voči odporcovi náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku ako aj náhrady nákladov spojených s liečením a to tak, že navrhovateľ 1 sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 15.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od podania návrhu na súd a navrhovateľka 2 sa domáhala voči odporcovi zaplata sumy 10.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od podania návrhu na súd a navrhovateľa si uplatnili tiež náhradu trov konania. Skutkovo svoj návrh odôvodnili tým, že odporca ako správca bytu užívaného navrhovateľmi ako nájomcami, vo vykurovacom období r. 2003/2004 neodstránil závalu na vykurovacom telese v spálni navrhovateľov, v dôsledku čoho navrhovateľa zostali v tomto vykurovacom období bez tepla v ich spálni, čo sa následne prejavilo na ich zdraví.

Navrhovateľa si uplatnili štyri zložky náhrad v zmysle Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), a to:

- náhradu za bolesť podľa § 444 OZ,
- náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 OZ,

- stratu na zárobku podľa § 446 OZ,

- náhradu spojenú s liečením škody na zdraví podľa § 449 ods. 1 OZ, pričom sumy uvedené v žalobnom petite stanovili len vlastným odhadom, vzhľadom na to, že neboli vykonané súdnoznalecké dokazovania následkov na zdravotnom stave navrhovateľov. Podaním zo dňa 14.10.2013 navrhovatelia doplnili, že žiadajú priznať úrok z omeškania nie vo výške 5,75% ročne, ale vo výške 9,5% ročne. Uznesením č.k. 13C/347/2013-21 zo dňa 21.10.2013 súd pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania v zmysle podania navrhovateľov zo dňa 14.10.2013.

Súd navrhovateľov uznesením č.k. 13C/347/2013-34 zo dňa 13.01.2014 vyzval, aby vzhľadom na to, že sa domáhajú štyroch samostatných nárokov, každý z navrhovateľov špecifikoval svoje uplatnené nároky a to nasledovne: 1. v časti náhrady za bolesť, aby navrhovatelia špecifikovali konkrétne poškodenie na zdraví, od kedy do kedy trvalo, priebeh liečenia alebo odstraňovanie poškodenia na zdraví a doplnili listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, t.j. lekárske nálezy, 2. v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, podrobne skutkovo zdôvodnili, z akého dôvodu si uplatňujú tento nárok, v čom spočíva a doplnili posudok od príslušného odborného lekára s určením výšky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, 3. v časti straty na zárobku, presne uviedli, za ktoré obdobie si uplatňujú stratu na zárobku, presný výpočet straty na zárobku za dané obdobie s doložením listinných dôkazov na preukázanie svojho tvrdenia, t.j. potvrdenie o príjme a výške čerpaných nemocenských dávok počas práceneschopnosti za príslušné obdobie od zamestnávateľa a príslušnej Sociálnej poisťovne tak, aby bolo možné overiť výpočet uplatneného nároku, 4. v časti náhrady spojenej s liečením škody na zdraví, presne špecifikovali náklady liečby, ktorých náhrady sa domáhajú a doložili doklady o ich úhrade. Navrhovatelia boli poučení, že v prípade, že ich podanie nebude opravené alebo doplnené v lehote 10 dní od doručenia uznesenia a pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd podanie navrhovateľov odmietne.

Navrhovatelia na uznesenie súdu reagovali podaním zo dňa 28.01.2014, v ktorom uviedli, že ich petit bol formulovaný všeobecným spôsobom, pretože neabsolvovali lekárske vyšetrenia. Uviedli, že pokiaľ ide o bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ich výška sa odvíja od súdnoznaleckého posudku, preto výpočet výšky v tejto časti náhrady škody môže nasledovať až po jeho absolvovaní a jeho výpočet robí lekár podľa § 7 zákona č. 437/2004 Z.z. Navrhovatelia boli ochotní súdnoznalecké vyšetrenia absolvovať až na základe požiadavky odporcu, resp. súdu, pretože podľa nich by bolo zbytočné absolvovať takéto vyšetrenia na vlastné náklady, keďže im je z ich skúseností známe, že súdy ani odporca takéto výsledky neakceptujú. Pokiaľ ide o vyčíslenie straty na zárobku, požiadali súd o poskytnutie ďalšej lehoty 10 dní, pretože požiadajú svojich zamestnávateľov o vyčíslenie straty na zárobku. Pokiaľ ide o náhradu liečebných nákladov, uviedli, že na pojednávaní predložia doklady z elektronickej registračnej pokladnice o nákupe nápoja Cígeľka.

Podaním zo dňa 19.03.2014 navrhovatelia zaslali súdu fotokópie dokladov: o práceneschopnosti navrhovateľky 2, zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľa 1, o zakúpení nápoja Cígeľka, dokladov o zaplatení vstupného do SPA&AQUAPARK v Turčianskych Tepliciach, o absolvovaných masážach a o zakúpení zdravotných pomôcok na liečenie bolesti šije. Žiadali o pribratie znalca z príslušnej zdravotnej oblasti.

Pretože návrh navrhovateľov zo dňa 03.10.2013 podľa názoru súdu aj napriek jeho doplneniam zo dňa 28.01.2014 a 19.03.2014 neobsahoval jasný a zrozumiteľný petit, súd navrhovateľov ďalším uznesením č.k. 13C/347/2013-56 zo dňa 28.03.2014 vyzval, aby v lehote 10 dní doplnili svoj návrh a to v časti uvedenia výšky jednotlivých uplatnených nárokov voči odporcovi, a to z dôvodu, že sa domáhajú každý štyroch samostatných nárokov, pričom z podaného návrhu vrátane jeho doplnkov nie je zrejmé, v akej výške si každý z navrhovateľov uplatňuje svoje jednotlivé nároky voči odporcovi, t.j. 1. v časti náhrady za bolesť, 2. v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, 3. v časti straty na zárobku, 4. v časti náhrady spojenej s liečením škody na zdraví. Navrhovatelia boli opäť poučení, že v prípade, že ich podanie nebude opravené alebo doplnené v lehote 10 dní od doručenia uvedeného uznesenia a pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd podanie navrhovateľov odmietne.

Na výzvu súdu navrhovatelia reagovali podaním zo dňa 12.04.2014, v ktorom okrem iného uviedli, že žalobný petit v predmetnej veci bude upravený po doručení súdnoznaleckého posudku, ktorý vypracuje súdom určený súdny znalec.

Podľa žalobného petitu navrhovateľov, v zmysle súdom pripustenej zmeny, je teda žaloba navrhovateľov, ktorou sa voči odporcovi domáhajú zaplatenia sumy 15.000,- Eur s príslušenstvom pre navrhovateľa 1 a sumy 10.000,- Eur s príslušenstvom pre navrhovateľku 2. Odvolacia námietka navrhovateľov spočíva predovšetkým v tom, že rešpektovali výzvy súdu prvého stupňa a v rámci svojich

možností odstránili vady, ktoré im boli v ich návrhu vytykané, aj napriek tomu došlo k odmietnutiu podania, čím im bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1 a 2 O.s.p., konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou (1). Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny (2).

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p., každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúcim účastníkovi možnosť pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietne podanie (žalobu), hoci podmienky pre tento postup nie sú dané.

Keďže súd (až na prípady uvedené v zákone - § 81 ods. 1 O.s.p.) nezačína konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet účastníka je zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu (návrh) prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej požiadavkám uvedeným v § 79 ods. 1 O.s.p. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou návrhu (žaloby) je žalobný návrh (petit). V ňom navrhovateľ uvádza ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho o čom a ako sa má rozhodnúť. Pretože ide v podstate o návrh súdneho výroku kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaným ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa žalobca v konaní domáha. Občiansky súdny poriadok v ust. § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Je postačujúce, ak žalobca v žalobe vyjadří podstatu zmysel toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petit žaloby tak, ako ho žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového, t.j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada. Súd potom do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenej jeho zmysel. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona bolo povinnosťou navrhovateľov svoj žalobný návrh vybaviť náležitosťami vyžadovanými zákonom.

Citované ust. § 42 ods. 3 i § 79 ods. 1 O.s.p. vyžadujú, aby z podania bolo zrejmé čo sa ním sleduje, resp. aby z návrhu na začatie konania bolo zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Tieto ani iné procesné ustanovenia neukladajú navrhovateľovi presne formulovať budúci výrok rozhodnutia súdu. Podľa zákonodarcu postačuje, ak je zrejmé čoho sa navrhovateľ domáha, stačí teda určite a

zrozumiteľne označiť povinnosť, ktorá má byť odporcovi uložená (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 8/2005). Navrhovateľ (žalobca) je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť.

S poukazom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu z pôvodného podania navrhovateľov v spojení s ich ďalšími podaniami a pripustením zmeny návrhu je zrejmé, že sa obaja domáhajú od odporcu peňažného plnenia v presne vyčíslenej výške, pričom ide o náhradu škody na zdraví, ktoré celkové navrhovateľmi uplatnené sumy pozostávajú z viacerých čiastkových nárokov na základe nimi popísaného titulu. Postup, ako zvolil prvostupňový súd, tzn. odmietnutie podania, je v danom prípade príliš striktný a dochádza ním k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom. Keďže z podaní navrhovateľov je zrejmé, že sa ním domáhajú peňažného plnenia proti presne označenému odporcovi, neobstojí ani tvrdenie prvostupňového súdu, že v ich žalobnom petite chýba uvedenie konkrétneho rozsahu požadovaného plnenia a teda ich žalobný petit je neurčitý a nejasný, keď súd je výškou jednotlivých zložiek náhrady škody na zdraví viazaný, a to v zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p.

Je zrejmé, že v danom prípade ide o žalobný návrh, v ktorom si navrhovatelia uplatňujú spoločne čiastkové nároky, ktoré vyčíslili každý z nich zatiaľ úhrnnou sumou, s tým, že ich budú v priebehu konania špecifikovať. Je preto otázkou ďalšieho postupu súdu v konaní, aby v priebehu konania trval na špecifikácii týchto jednotlivých nárokov a vykonal navrhnuté dokazovanie vo vzťahu k nim a jeho výsledky vyhodnotil v zmysle § 132 O.s.p.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky pre odmietnutie podania - navrhovateľov v zmysle § 43 ods. 2 O.s.p., keď uplatneným nárokom navrhovateľov odmietnutím nebola poskytnutá dostatočná súdna ochrana, v dôsledku čoho odmietnutím návrhu, došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, odvolací s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a podľa ods. 2 vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Záverom, čo sa týka žiadosti navrhovateľov a vylúčenie ním menovaných predsedov senátov a členov senátov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania tejto veci, zrejme malo ísť o vznesenie námietky zaujatosti u týchto navrhovateľmi menovaných sudcov Krajského súdu v Trnave, na čo však odvolací súd neprihliadol.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa cit. čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorý tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy spojený s čl. 51 ods. 1 ústavy).

Z čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru vyplýva právo účastníka súdneho konania na nestranný súd, ktorému zodpovedá ústavná povinnosť súdu prerokovať a rozhodnúť každú vec tak, aby voči účastníkom postupovali nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžali a aby objektívne posúdili všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok pokiaľ má právomoc o nich rozhodnúť.

V zmysle § 14 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (ods. 1). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci alebo v jeho rozhodovaní o iných veciach (ods. 3).

V zmysle § 15a O.s.p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť (ods. 1). Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený (ods. 2). V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (ods. 3). Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (ods. 4). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (ods. 5).

Základné právo na prerokovanie a rozhodnutie veci nestranným súdom je v občianskom súdnom konaní garantované najmä prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania predmetnej veci pre zaujatosť. Z uvedeného dôvodu možno sudcu vylúčiť buď na návrh účastníka súdneho konania alebo na základe návrhu samotného sudcu. Podrobnosti upravuje Občiansky súdny poriadok v citovaných ustanoveniach § 14 a nasl. Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 38 ods. 1 Listiny a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom k tomu možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Námietka zaujatosti navrhovateľov obsiahnutá v odvolaní proti napadnutému uzneseniu a doručená tak okresnému súdu 09.10.2014 vznesená voči vymenovaným sudcom Krajského súdu v Trnave, spočívajúca hlavne v ich postupe a v doterajšom spôsobe rozhodovania, neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované ust. § 15a ods. 3 O.s.p. v znení do 30.06.2015.

Keďže navrhovateľmi vznesená námietka zaujatosti neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, čo vylučuje jej preskúmanie, nie je možné na ňu prihliadať, ako to už výslovne zakotvuje ust. § 15a ods. 3 veta druhá O.s.p. v rozhodnom znení. Okrem toho v zmysle ust. § 15a ods. 1 O.s.p. účastník má právo uplatniť námietku zaujatosti len voči zákonnému sudcovi vo veci.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.